

## TWEEDE ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 13 / ZO 14 JANUARI 2018

In het dagelijkse leven ontmoeten wij steeds weer nieuwe mensen. Het aantal mensen, met wie wij kennis maken, breidt zich steeds verder uit. Soms is het contact eenmalig, vluchtig en zakelijk en worden deze mensen weer snel vergeten. We stellen ons dan gereserveerd op en houden het contact zakelijk. In andere gevallen leidt de ontmoeting tot een zekere vorm van vriendschap. Dan stel je je gastvrij op en wil je die ander echt leren kennen. En omgekeerd wil je jezelf laten kennen. Je geeft iets prijs van je eigen opvattingen, je afkomst en hoe je in het leven staat. Je laat dan de ander a.h.w. een kijkje nemen aan de binnenkant van je persoonlijk leven. Door die openheid voor elkaar ontstaat vriendschap.

Het evangelie vertelt ons vandaag van een verrassende ontmoeting van twee leerlingen van Johannes de Doper met Jezus. Johannes heeft de aandacht van zijn twee vrienden op Jezus weten te vestigen. "Zie het Lam Gods," heeft hij eraan toegevoegd. Dat is geen scheldnaam of bijnaam, maar Jezus wordt door Johannes met een woord aangewezen, dat in het Joodse geloof herkenning oproept. De oude profeten hadden gesproken hoe het Joodse Volk behoefte had aan een Redder, die zichzelf wilde opofferen voor zijn Volk. Nieuwsgierig waren de vrienden Jezus achterna gelopen. Ze hebben uit de woorden van Johannes begrepen, dat Jezus een Godsgezant is, de Heiland, de lang verwachte Redder. Johannes weet zo de aandacht op Jezus te vestigen. Hoezeer heeft ook onze tijd behoefte aan deze mensen, die deze kunst verstaan om mensen voor Jezus te boeien? Hoe kunnen we de woorden vinden, die mensen zo raken, dat ze er naar verlangen en er alles voor over hebben om de persoon van Jezus beter te leren kennen?

De leerlingen lopen Jezus achterna, wat Jezus nieuwsgierig maakt. Daarom vraagt Hij: "Wat verlangen jullie? Wat heeft jullie interesse gewekt? Zijn jullie slechts nieuwsgierig of willen jullie mijn vriendschap. Op deze vraag van Jezus antwoorden de leerlinge verbluffend vrijmoedig: "Rabbi, waar woon je? Waar houd je je op?" We mogen de vraag van de leerlingen als volgt verstaan: "Wij willen weten wie je bent? Wat je bezig houdt? We willen je als persoon beter leren kennen." Jezus zegt daarom: "Kom maar mee." "Ze gingen met Hem mee en bleven de hele dag bij Hem," zo kunnen we lezen.

Als wij iemand uitnodigen in onze woning, dan geven wij meer prijs, dan alleen maar ons adres. Die ander mag iets meer van ons weten. Hij mag zien, hoe we leven en hoe wij zijn. Maar als wij ons zo gastvrij opstellen, dan verwachten wij ook van de ander een grote openheid. We verwachten dat hij/zij ook zelf iets van zijn leven vertelt en wat hem/haar bezig houdt. Zo ook de gastheer Jezus. Ook Jezus leer je niet kennen, als je zelf op afstand blijft en er geen verlangen is naar oprechte verbondenheid. Want ook Jezus leer je alleen door met Hem in gesprek te gaan en eigenlijk is dat bidden. Zonder gebed leer je Jezus niet kennen en kan er geen echte verbondenheid of geloof groeien.

"Kom en zie," zegt Jezus. Het is de uitnodiging die Jezus de eeuwen door altijd weer via de kerk herhaalt en ook nu weer wil Hij voor ons gastheer zijn. Vanaf zijn geboorte is Jezus gastvrij. Herders en wijzen waren al uitgenodigd naar de stal te komen. En nog steeds nodigt Hij uit. Maar hebben wij wel oor voor Hem? Wij kunnen immers ons oor voor Hem sluiten en wij doen het ook vaak genoeg. Maar de trouwe God blijft zachtjes aandringen. De eerste lezing vertelt ons hoe God blijft aankloppen bij Samuel. Ook Samuel moet tot drie keer toe aangesproken worden. Tot drie keer toe begrijpt hij de stem Gods niet. Maar God blijft zijn oproep herhalen. Hoe vaak wordt er ook nu een oproep op ons gedaan? Hoe vaak heeft iemand ons nodig? Hoe vaak heeft ook God ons nodig?

Gods roepstem kan bovendien zo vele vormen aannemen. Maar Gods oproep is geen commando. Zij is steeds als een uitnodiging, vriendelijk en zacht. Een uitnodiging, die afgewezen, uitgesteld of tenslotte aangenomen kan worden. Zijn geduld is een teken, dat God waarde hecht aan onze reactie. Tenslotte begreep Samuel, dat het de Heer was, die hem riep.

De leerlingen hebben Jezus leren kennen, omdat zij de ontmoeting met Hem aandurfd. Zij durfd het aan met Hem mee te gaan en bij Hem binnen te gaan, wetende, dat dat waarschijnlijk consequenties zou hebben. Dat risico moet elke gelovige aandurven. Het is geen sprong in het duister, maar een sprong in de liefde. We hoeven niet bang te zijn.

Wie geraakt is door de persoon van Jezus, kan het geluk niet voor zichzelf bewaren. Goed nieuws wil je graag doorvertellen, maar vooral is Jezus het waard, dat hij niet tevergeefs blijft roepen.

'Kom maar mee. 'Deze uitnodiging klinkt voortdurend. Simon Petrus durfd het aan om met Jezus mee te gaan. Vanaf dat moment heette hij Kephas of Petrus, wat rots betekent. Wie Jezus volgt, leeft niet meer als vroeger. Hij heeft houvast gevonden voor zijn leven in het geloof in Jezus. Hij kan houvast geven door zijn geloof in Jezus.